

Antoni Gaudí

Arhitectul care s-a inspirat din natură

Micii mei
EROI

Iți place să te joci de-a construcțiiile? Fără îndoială că da, e foarte distractiv. Mai întâi trebuie să-ți imaginezi ce-ai vrea să construiești, un castel, o fermă sau o clădire mare. Când ai în minte o idee clară, încearcă să-i dai formă cu piesele jocului. Uneori sunt suficiente materiale pe care le găsești pe ici, pe colo: o cutie veche de carton, o sticlă goală de lapte, o revistă.

Numele meu este Antoni Gaudí și mi-a plăcut și mie să construiesc lucruri. Nu numai când eram copil, ci și când m-am făcut mare. Își am folosit și materiale la care nu s-ar fi gândit nimeni. Cel mai frumos lucru e că tocmai asta m-a făcut celebru. Pare ciudat, nu-i aşa? Totuși...

Iată povestea mea.

Dragostea pentru forme am moștenit-o de la tatăl meu. Când eram copil, îmi plăcea să mă duc în atelierul lui ca să-l văd lucrând. Era căldărar, la fel ca tatăl lui, ca tatăl tatălui său și ca tatăl tatălui tatălui său...

În zorii zilei, în atelier existau doar foi de aramă plate ca dalele.

Respect pentru natură, sănătate și mediu
Dar tata le luate și le modela cu uneltele lui. Ca prin farmec, foile de cupru se transformau în piese cu mii de **forme diferite**: oale, cratițe, tigăi.

- Astă-i gata, mi-a ieșit foarte bine.
- Mamă, tata iar a făcut farmece! A făcut să apară o cratiță!

Am descoperit-o când eram cam de vîrstă ta. La 8 ani m-am îmbolnăvit grav. Părintii mei își făceau griji pentru sănătatea mea, aşa că au hotărât ca, începând din acel moment, să petrecem săptămânal câteva zile într-o casă la țară.

Casa era înconjurată de păduri și de poieni pe unde îmi plăcea să mă plimb și să mă joc. În aceste plimbări am observat cum bobocii devineau flori, iar omizile se transformau în fluturi multicolori.

- Uite, tată, și omizile astea fac farmece, cum faci tu cu foile de aramă!

La fel ca tatăl meu, natura era în stare să creeze forme noi, fascinante.

